

Sygn. akt V K 59/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, Wydział V Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia **Joanna Kasicka**

Protokolant: Hanna Zielska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Niebuszewo w Szczecinie – Roberta Rybińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2018 r.

sprawy:

R. N., syna E. i U. z domu K., urodzonego (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) łącznym Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 lipca 2017 r. (IV K 358/17) obejmującym wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 21 kwietnia 2015 r. (VII K 95/15) za przestępstwo art.279§1 kk i wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2016 r. (IVK 950/15) za przestępstwo z art.279§1 kk, na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda, i która to kara jest wykonywana w okresie od 5.01.2017 r., godzina 11.20

2) Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2018 r. (V K 367/17), za przestępstwo z art.278§5 kk w zb. z art.278§1 kk w zw. z art.11§2 kk w z art.12 kk, popełnione w dniu 2 stycznia 2016 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, która to kara nie została dotychczas wykonana

3) Sądu Rejonowego w Gryficach VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Łobzie z dnia 12 maja 2015 r. (VIIW 289/15), za wykroczenie z art.87§2 kw, popełnione w dniu 13 marca 2015 r., na karę 300 złotych grzywny

I. Na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk, łączy orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 1) – 2) kary pozbawienia wolności i wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.572 kpk umarza postępowanie w odniesieniu do wyroku opisanego w punkcie 3)

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. P. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

VK 59/18

UZASADNIENIE

R. N. została skazany prawomocnymi wyrokami:

1) łącznym Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 lipca 2017 r. (IV K 358/17) obejmującym wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 21 kwietnia 2015 r. (VII K 95/15) za przestępstwo art.279§1 kk i wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2016 r. (IVK 950/15) za przestępstwo z art.279§1

kk, na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda, i która to kara jest wykonywana w okresie od 5.01.2017 r., godzina 11.20

2) Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2018 r. (V K 367/17), za przestępstwo z art.278§5 kk w zb. z art.278§1 kk w zw. z art.11§2 kk w z art.12 kk, popełnione w dniu 2 stycznia 2016 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, która to kara nie została dotychczas wykonana

3) Sądu Rejonowego w Gryficach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Łobzie z dnia 12 maja 2015 r. (VIIW 289/15), za wykroczenie z art.87§2 kw, popełnione w dniu 13 marca 2015 r., na karę 300 złotych grzywny

dowód: odpisy wyroków k.14, 16, 40

Z posiadanych informacji wynika, że w/w był też karany sądownie wyrokiem z dnia 23.04.2001 r. przez Sąd Rejonowy w Łobzie za przestępstwa z art.278§1 kk i art.279§1 kk, a także wyrokiem z dnia 2.10.2008 r. przez Sąd w Roskilde – Dania, za prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu.

dowód: karta karna k. 9-10

Zachowanie skazanego w czasie odbywania kary generalnie nie budzi zastrzeżeń. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. Nie deklaruje on przynależności do podkultury przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw ustosunkowany jest krytycznie.

dowód: opinia Dyrektora ZK N. k.18-19

Wszystkie dowody zgromadzone w sprawie zasługują na uwzględnienie, mają one charakter dokumentarny i zostały wytworzone w sposób prawem przewidziany.

Wszystkie wyroki podlegające łączeniu uprawomocniły się po 1 lipcu 2015 r., a zatem mają do nich zastosowanie nowe reguły łączenia kar.

Na podstawie art.572 kpk sąd umarzył postępowanie w odniesieniu do wyroku opisanego w punkcie 3), albowiem z brzmienia art.85§1 kk wynika, że karę łączną orzeka się wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw. Tymczasem wyrok opisany w punkcie 3) dotyczył skazania R. N. za wykroczenie, a zatem z mocy prawa nie mógł być łączony.

Zatem łączeniu podlegały tylko kary opisane w wyrokach, o których mowa w punkcie 1) i w punkcie 2). Dolną granicą kary łącznej jest, zgodnie z art. 86 § 1 kk, kara najsurowsza. Górną granicą kary łącznej jest suma kar jednostkowych. A zatem orzekając w niniejszej sprawie sąd mógł orzec karę od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwa, za które R. N. był skazywany są w zasadzie jednorodnjowe (przestępstwa przeciwko mieniu), popełnione z tych samych pobudek, zaś sam skazany był już wcześniej karany sądownie (wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2001 r., wyrokiem z dnia 2 października 2008 r.). To świadczy o tym, że skazany nie wyciągnął dotychczas właściwych wniosków z wyroków skazujących, co też przemawiało za koniecznością kumulowania kar. Z drugiej jednak strony przestępstwa te, zostały popełnione w bliskim odstępie czasu, przy czym nie były to przestępstwa o bardzo wysokim stopniu społecznej szkodliwości. To pozwalało na zastosowanie tylko w niewielkim zakresie zasady absorpcji. Tym bardziej, że jeden z dwóch wyroków podlegających łączeniu był wyrokiem łącznym. Warto zwrócić uwagę, że z jednej strony opinia o skazanym jest pozytywna, z drugiej jednak wskazuje na dobre przystosowanie się skazanego do warunków izolacji.

Zdaniem sądu w sprawie należy zatem zastosować w części zasadę kumulacji, zaś w niewielkim zakresie zasadę absorpcji. Dlatego też sąd wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczenie o kosztach sąd wydał na podstawie art. 624 k.p.k. uznając, że skazany nie ma możliwości ich uiszczenia.

Orzeczenie o wynagrodzeniu obrońcy za pomoc prawną udzieloną z urzędu sąd podjął na podstawie § 17 ust. 5 w zw. z § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie znajdując podstaw do podwyższenia stawki.

Kierując się wyżej wskazanymi motywami Sąd Rejonowy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.